

קסו:

עין משפט
נר מצוה

בו א מ"י פל"ו חל"י מל"ה
 ול"ה הל"ה יד קמ"ה עש"ן
 נד עו"ש"פ ח"מ ק"י מ"ב
 עש"ף ו'
 בו ב ג מ"י ע"ש הל"ה טו
 עו"ש"פ ע"י ו'
 מ"ח ד מ"י ע"ש עו"ש"פ ע"ש
 עש"ף טו

דבינו גרשום

[illegible][illegible]

וּבְסֹפֶר רִבִּינָה חֵם מֵאֲחֵי בְּמִשְׁנֵה כְּרִמּוֹת בְּמִלְחִימָה דְּרִבִּין שְׁמַעוֹן בִּי
מְגִילָלָה וְהַשָּׂר עֲלֵיהֶם חֻבּוֹה וּמַחֲמָה הִיא כְּמוֹ וְאִין הַשָּׂר עֲלֵיהֶם
וְחֻבּוֹה וּמַחֲמָ וְאִין וְאִין בִּיה נִרְאֵה עֵיקָר אַחֲלָ יֵשׁ חִימָה שְׂכָל הַסְּפָרִים
(ו) הוּא כְּמוֹ וְאִין וְאִין בִּיה כְּרִמּוֹת בִּין כְּמוֹת כְּהֵנִים בִּין כְּכָן עוֹד
יֵשׁ לְדַקָּה לֵאל גְּרִסְיִן וְאִין דְּלֵי
גְּרִסְיִן לֵיה כִּי מוֹקִי טַעְמָה דְּרִיעָה
לְפִשְׁעֵיהֶם לִוְקִי טַעְמָה (ו) דְּסָבֵר
כְּרִבְכִּיגֵל אִין שִׁיךְ פִּשְׁעֵיהֶם לְדִיעֵיהֶם
מִימֵיהֶם יֵשׁ לְחֻמּוֹת דְּמִדְקָאֲמֵר חֲמֵר עַל
אֲחֵת מִתָּן שְׁמַעַם שְׂטָלִין חֻבּוֹה עֲלֵיהֶם:
(ו) וּבְפִירוֹשׁ אֲשָׁמִים רִאשִׁים
וְאִין רִבְכִּיגֵל וְכִי יוֹמֵן בִּין מוֹרִי רִבִּי
עֵיקָבֵל מִדְּמִי לֵהוּ לְטִבְיָלָה וּפְלִיגִי
לְחֻמּוֹת שְׁמֵאִי וְאֵחִית הֵלֵל. עַד כְּכָן):
בְּרַעֲתֵיהֶם הֵיטֵן רֹבֵעַ דִּינֵר
דְּפִירוֹשׁ כְּקוֹטְעֵיהֶם
וְהִכִּי מוֹכֵחַ בְּפָרֻק אֲרַבְּעָה מַחֲסָרִי
סְפָרֵיהֶם (דְּפִירוֹשׁ י: וְס) דְּקִאֲמֵר
עֲשִׂירָה הָאֵפֶסֶת בְּפִירוֹשׁ מִנֵּן דְּתִי:
הַמִּחֹרֵר הִרִי עֲלֵי (ו) מִלְכִּי יִצְחָק כִּכֵּס
שְׁאִין לָךְ דְּכֵר שְׂקִיר בְּסֵלֶם אֵלֶּם כִּכֵּס
וְתֵינן עֲמָדוֹ קִיטִים בִּין כִּיֹּם בְּרַעֲתֵיהֶם
וּמִדְּחַם קִרְמָנָה עֲלֵיהֶם דָּלֵל לֵהוּ
אֵלֶּם מִשְׁתַּחֲסֵר בְּסֵלֶם כִּי וּמִדְּרַעֲתֵיהֶם
אֶחָד מִשְׁתַּחֲסֵר בְּסֵלֶם שְׁמַע מִינֵה דִּהֵיטֵן
רֹבֵעַ דִּינֵר וְנִרְאֵה דְּגֵרֵם רַעֲנֵיהֶם
אֵלֶּם רַעֲנִימִים מִחֵרֵם שְׂרָאֵל גְּרִינִי
וְכִיֹּם

דינר דערשיינט דאז גארט דרעכמיס א"כ ארץ נפרס דהיינו שמי
רבע שמי דינר דהיינו נמי רובע דינר וזה לא היה שום חשבון
יעוד דאמרינן לעיל (ב) כהנא פירקא (דף טז.) [ג] בזמן הזה
לעלרין שפירוש רובע קטין א"ע"ג שמיובין קטן שלם שמי פרידן
דנאמרה אלם אלמא כל הקן ברובע וזה ונפרק קמא דרבימא
(דף טז.) מפרש רש"י (א) שני קינין ברבעמיס ולפי זה יוכל להיות
ברבעמיס אלם אינו מיובב דא"כ למה קטן שמי קינין בשני רבעמיס
היה יכול לומר שלשה (א) (א שני) קינין שלש רבעמיס אלם נראה
הסב אלם בתורה הכהים מלאך שני דרעכמיס בשני יודין וקשה לרבי אומר
אומר לא היה שם אלם כן אחד שני וזה כלבד ומני רבי יהודה אומר
ששני נמיס והקן לישברו משמע דמיני שמי פרידן היינו (ז) שמונה וזו
דהיינו אסתימא סלע מדנינה דהיא פלגא דזוזא"כ א"ע"ג דלכתי אומר
לפי היורק שהיה בזימיס וזמני קשה לרבי דהסם קלמר כן
לא נמנה חורה שיעור למחורין כפרה שמה ויולו העלואים
חורה שיעור משמע (ש) הסם דלם בני סלע ויש לומר דמזוה מן
דכר הגון להביא סלע בתחלה א"פ שער פסוח דלמחר"י נפרק
דכשב כן שני בלעל ועוד קשה לרבי דשכר חורה קומותן ונמיס דף
סבלעל ועוד דנקא דנקא ביוון הכריאש שמי סכף ומגינה מעה סכף
בת דנקא על זה של פדיון פטר חמור ויהיינו מעה ושמה דנקא
סבלעל עין רעה דנקא ועוד יש להקשות אלא דלמחר נמנחות נפרק
ובבלעל וליכא לתרוי"ה דאקמחר נמנחות בת דנקא והכל סלע השקס
דמקמחר הסם והיורק יעליס מן הסכמיס בשלשה ועשריס חלקיסי
דלמחר בעלמא (מנחות דף טז.) אלם הכי איכא לשנוי דפרשימי: (א)
ומחומות קודם שיהי האחרונה שאין ללמוד מן השטר עד שיכתב
שטר דהיינו הלוואה ונענין הסמי שמדבר באחריות אלם ממחר שלמדן
בתובת העינין שאם תחובין ב' ח' עטמא לא שייך בזה דלמחר
וקאי אלא דלמחר כותבין (א) שטר סכום המלוה פעמיס וקאמרי מיה שטר
שממניי שם חתום אומר אחם מן העליין מואמיס אס נמחק קמא מן התחובין
לא העליין משמע דפרשימי וכל דלם קלמר א"כ למה כותבין אס
אלמה כותבין התחובין שהרי בכל טעום שטעה בעליין יתקן ע"י התח
שם יטעה יתקן מתחמין כי בשניהם לא יאחזו שטעה: **אבל** א"כ
אלם חסר הסופר ומשמע אלם היה מעמידו נמחק האות ואחא שם
דגריס במתימתי שם חתום אס לפרש כן דלא משמע דקאי אס
אס לפרש אלם כפי ברייתא זו ואומר דרבינאס וז' נרץ לפרש
כלל ואע"ג דאי לא אהדר לדיבוריה לא היה פסלין ליה במאי לא
דלא נכתב כלל דכיון דמאי אומיות שבעליין אי יכריז כן שמה לא היה
הגיה"ה. בחוספתא דמיא לעולם התחמין ילמוד מן העליין נמקוסי
מיתריי מתחמקין נמקוסי ונרץ עיין. ע"כ הגיה"ה: **דלמא** יתקן
אלם ילמוד (א) ומקמחר דלמא מיתריי כ' משמע דמאס קן חס
שטעה: **סבל** וקפ"י פירש רבינו חס ספל כ' פליג כמו שלש
ורבינו חננאל מפרש שמי לטעות שמי ספל ממש דפרשיס הקוטר
קפל קן ופלגא: **אסוב** סכבי. לשון ממש כמו מן קן

גמ פשוט פרק עשירי בבא בתרא

עומדו קנין. שני תורים או שני בני יונה קרוין קן: דרבעס.
 דרביעית דער שני תורין דרבע דער דריטן מ"ח פרוטות דק"ב
 פרוטות י" דגער צפ"ק דקדושין (דף ג.) ויכני מפרש ד' מחסרי
 דפרה (כריתות י:.) ולדווח אשכחן בתוספת מעשר שני (פ"ב מ"ט ע"ב)

ג"ש אומרים בריבועם כסף ובריבועם
 מעות הרינו ריבוע דירה: פ"ד
 ילמד חסדון מן העלוין כאום אפס.
 שחסר מן החסדון כגון חסן מחני ענ
 מעני: אבל לא כפסס. כגון מן
 מחני ענ מעני: והוא ליה רובא
 דשפא. דכתיב הרי ודלי לא יליפין
 מעלוין ששמי אומיון לא חסר הסופר
 וימין הממון למי ששמו כן כמו שכתוב
 בחסדון: ספל שלמענה. קסל אדירס
 (שופטס ה) הפקד פלוי לפלוי: קסל
 מלמטה. גילמיוט שראיון לקפל. ויסל
 שפרין גילמטירא הוא ספל וקסל ויסל
 הוא והוא דרין לאו הכליל דלמלא
 אלא (ה) הכי נקט משום דדעי עלה
 במסקנא קסל מלמעלה וספל מלמטה
 כו': מי חיישין לזכור. שחיסר דגלה
 של ק"ק ונעשית סמ"ך וכזה למי ילמי
 מענין: סיקו. והמולא מחבירו
 עליו הראיה דכיון דמחשק דינא
 לבי דינא הילך ויזילו מיד המחזיק.
 ולא דמי לממון המוטל בכסף קדימא
 על חבירו דהכא ויזיל ויחזיק איהו

[illegible]

כ בן אִמָּה בְּרִיב (ו). פִּירֶשׁ ר"י דְּשִׁנְחָא אֵם לְרִיךְ שִׁיחָתָּ בְּשֵׁי
 שְׁמֵי פִּעְמִים אֲחִי שְׁפִיר מֵה שְׁכֻחִיתָּ פִּעְמִים מַעֲנִין הֶרְאָשׁוּן שֶׁל
 הַתַּחֲמוּן לְדַדּוּ לָמָּה כּוֹחֵתִי הָעֵלְיוֹן בְּחֹדֶם מִן דְּיוֹ: **ו** **א** **כ** בן אִמָּה
 הוֹךְ אֲחֵר הַתַּחֲמוֹן (דְּלֹאֲמָה) וְאִין לְמַדֵּן מִן הָעֵלְיוֹן לְבֹט אֵם
 עוֹד דְּלוֹת אֲחֵת לֹא שִׁיכָּה כָּלֵל לֹהֵי נוּזִי אֵלֶּה מִילְחָה בְּחָפִי נִפְשִׁיהּ הִיא
 לְפִסּוֹל דְּבִדְבִירִים בְּשִׁטָּר עָנוּן שְׁמוֹת הַאֲשֵׁרִים דְּלֹאֲמִירִין בְּגַמ' עָנוּן חָן
 מַחֲנִי וְהִיטִי בָּחוֹת אֲחֵת וּבְפִירִישׁוֹ רִיבִישׁ חֲנָנָל שְׁכָּה א"כ לָמָּה כּוֹחֵתִי
 הַתַּחֲמוֹנָה לְבִדְבִירִים מַחֲתוּמִּיהּ עֵיקָר וְכֵן פִּירֶשׁ רַבִּי אֶלֶף הוֹדֵר לִיקוֹן טַעַם
 אֲפִי דְּבִדְבִיר שְׁאִין לֹמֵר שֶׁן רָחֵל לְכַחֵם בְּעֵלְיוֹן וְלֶכֶן כּוֹחֵתִי הַתַּחֲמוֹן
 וְשִׁירִי אוֹתִיּוֹת. פִּירֶשׁ רַשְׁבֵּי' אֵלֶּה יִתֵּן לָמִי שְׁמִי כִּךְ שִׁשְׁמִי אוֹתִיּוֹת
 לְפִסְפִּירִים דְּגִרְסִי בְּתַנְיָי שְׁאֵם אֵלֶּה כִּבֵּד לוֹת אֲחֵת כְּר' אֶבֶל לְפִסְפִּירִים
 יִסְתֵּן דְּשִׁמִּי שְׁאֵם תַּחֲמֹק אֲחֵת כְּר' וְלוֹת אֲחֵת דְּמַתְנִיתִי נִמִּי
 נִנְחָמָקוּ דְּשִׁמִּי אוֹתִיּוֹת מִיָּדִי כְּדוּלִי הִיא לֹא מִגְרִינִי מַעֲלִיין וְלֹא יִגְבֵּה
 כִּבֵּד אֵלֶּה חֲדָא זִימָנָה מַכֵּל מְקוֹס (ו) נִמְחָק וְנִכְחַב גִּרְעָה מִהִיכָּה
 יִרְדְּבוּרִי אֵלֶּה לְשִׁמֵּת הָשֵׁם מֵאֲחֵר דְּמוּחִין בִּיהּ רִיעוּתָהּ בְּשִׁמִּי אוֹתִיּוֹת:
 בָּחוֹת אֲחֵת וְלֹא בְּחָפִי אוֹתִיּוֹת וְנִבְחָה לְר"י דְּבִחְמוֹת וְקִיטְנָה מִינִיהּ
 י שֶׁם בן שֵׁשׁ אוֹתִיּוֹת. מִמֵּה הִיכָּה דִּלָּה הִי רִוּחָה מִיֵּאֵל אֲמָא
 פְּסוּלִין בְּכֹחֵהּ וְתִמְיָהּ הוּא לִיגְזוֹר כִּחְסִינִי וְלִהְפָּסְדוּ מִשּׁוּם כִּי
 תִּחְאִין לְדַעֲלִי בְּמִי שְׁמָה (דָּק קָמָה) תִּחְאִי סְלֵעִים קִפֵּל ק' פִּלְגִי
 קִפֵּל כִּי אֲחֵר שְׁמִי כֵן וְעוֹד שְׁנוֹן אֲחֵר פִּירֶשׁ סִפֵּל סָהָה וְפִלְגָּה
 י דְּרִדְקִי (לְעִיל דָּק כָּה) סָךְ קִירִי פִּלְסָטֵר (ע"י) דָּק (י):

מסורת הש"ס

(א) ציל דרע, דלא חיש למשעיה, דשיש, (ב) ובתי אי ה' קוין; צי רענטס ומוהה סיה יד לוקח שמורכ ביחד; ה' קוים צבי רענטס אלס, (ג) דשיש רענטס, (ד) דשיש דל (ה) מפרקט שפור דכל קי דייטש וי תתקן; ש' שלט ציך אלס נגד פריידה אחת דייטש מוטאל וועסטן מוטאל שטחט פנליה וועלני; מ' מ' מ' מ' מ' מ' מ' רש, (ו) זיל פערק קמא דף יוד; (ז) ש' קמא דלעל קסא; (ח) ש' קמא דלעל קסא.

הגהות הב"ח

[illegible]

מוסף רש"י

ועמדו קינין בו ביום
ברבעתים. כי קינין נשני
רביעית דנר לסף. ל"א
רבעים לשון חלי הוא
(וכריתות ת.)